

ske problemer på plads så hurtigt som muligt, således at man kan komme i gang med det, det drejer sig om: at lave en ordentlig undervisning, en ordentlig uddannelse.

De svækkede krav, der er i forslaget til, hvordan rådene og centrene skal sættes sammen, er jo med til at svække den demokratiske indflydelse for de ansatte og de studerende, der er på centrene. Det synes vi er en rigtig dårlig idé. Vi synes, der er god grund til at styrke den demokratiske indflydelse, også for at både ansatte og studerende kan gå ind og tage et medansvar for uddannelsen.

Derfor synes vi, at det er fint at have nogle minimumsrettigheder for at sikre friheden for medarbejderne og sikre friheden for de studerende på de her institutioner. Så vi synes også, at det er en dårlig idé, at man på den måde svækker kravene til, hvordan demokratiet skal indrettes.

Samlet set vil jeg sige, at det er en god ordning med Centre for Videregående Uddannelse, men den bliver ikke bedre. Tværtimod kommer friheden i denne her sammenhæng til at dreje sig om institutioner. I SF lægger vi større vægt på frihed for mennesker. Derfor kan vi ikke støtte forslaget, som det ligger.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg har sådan set bare et enkelt spørgsmål til hr. Morten Homann: Præcis hvordan bliver en studerende katebald mellem institutioner, for selv inden for de Centre for Videregående Uddannelse, som har fusioneret, går den studerende jo på enten en læreruddannelse eller en pædagoguddannelse osv., så præcis hvordan kastes den studerende rundt mellem de forskellige institutioner på baggrund af det her lovforslag?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Der er jo ingen tvivl om, at når man har adskillige forskellige institutioner, som skal indgå i det her samarbejde, er der mange tvivlsspørgsmål, som skal afklares, og det er også noget, som kan komme til at betyde noget for den enkelte studerende. Det kan godt være, at det måske endda kan lykkes at skabe klarhed omkring lige den snævre del, som drejer sig om lige netop læreruddannelsen.

Men afklaringen af en række af de udenomsforhold, som også gælder for uddannelsen, kan man da forestille sig i virkeligheden vil kunne

trække ud i hele den 11-års-periode, der er lagt op til. Så der er nogle svære opgaver, der skal løses, når man skal fusionere. 5 år burde være en rimelig frist til at få løst de svære problemer. Hvis man trækker det ud til 11 år, risikerer man altså, at sikkerheden og ufriheden får lov til at florere dobbelt så længe.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Var det nu ikke en god idé at tale lige ud af posen. Er sandheden ikke, at SF er imod det her forslag, fordi de oprindeligt også var imod, at man overhovedet lavede betingede Centre for Videregående Uddannelse? SF ønskede ligesom den tidligere regering, at man alene fusionerede institutionerne blam, blam, blam, så hurtigt som muligt, for så fik man færre institutioner i OECD's statistikker.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det kan jeg absolut ikke bekræfte. Det, der hele tiden gennem forløbet har været målet for SF, er at sørge for, at man fik nogle bedre uddannelser for de studerende. Det er netop også derfor, at vi afviser forslaget, som det ligger. For det drejer sig ikke om bedre uddannelser for studerende, men det drejer sig om at lave frihed for institutionerne. Det, der er vigtigt for SF, er frihed for mennesker.

Kl. 12.20

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener hr. Morten Homann, at udvikling af uddannelser, inspiration og idérigdom fostres bedst ved, at man tvinger institutionerne ind i en fusion med det samme, eller fostres den bedst ved, at man har tid til at tænke sig om, tid til at tage diskussionerne, tid til at finde frem til lige netop den bedste løsning? Er det mest idérigt, at man fusionerer, at man tvinger institutionerne ind i en fusion med det samme, eller skal man give dem lov til at tænke sig om?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

I SF er vi også tilhængere af, at man tænker sig om. Vi er faktisk så meget tilhængere af, at man tænker sig om, at vi synes, at man skal have 5 år til at tænke sig om i. Vi synes, at det er meget svært at forestille sig, hvad det er for problemer, som ikke – hvis man nu endelig skal tage sig